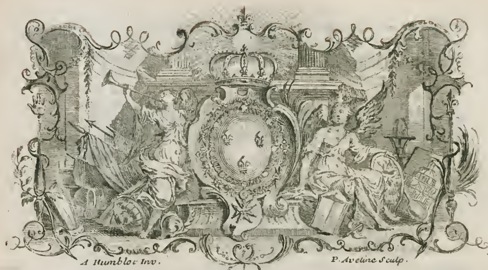

D. O. M.

POSITIONES ANATOMICÆ
ET
CHIRURGICÆ.

EX ANATOMIA.

I.

UANTAM omnibus, ob ſtructuræ elegantiam, admirationem movere debeat Sceleti ſpectaculum, cuivis attendenti facilè obvium eſt. Oſſa, partem ſanè haud ſpernendam, Corporis ædificio fulcimenti ergo indita duplici inter ſeſe modo, cum motû nimirùm & ſine motû adunari probè obſervârunt Anatomiæ Antiſtites. Ne autem ex duplici illâ adunatione prolixi nonnihil enaſceretur; ſuam utraque ſortita eſt denominationem: prior nempè Arthron, poſterior verò Symphyſeos nomine inſignitur.

I I.

Ex Offibus porrò motû gaudentibus, evidenter alia; alia obfcurè moventur: hincque bina effluxit Articulationis fpecies, Diarthrofis videlicet & Synarthrofis; quæ quidem ut iterùm in Enarthrofim, Arthrodiam & Ginglymum dividerentur, ufus invaluit; eo tamen inter ipfas notato difcrimine, quòd in hâc vix appareant motus in illâ maximè confpicui.

I I I.

Symphysis, altera junctionis Offium fpecies, cum medio & fine medio confideranda occurrit; ac utroque fub refpectû multiplices veluti in ramos diftinguitur: alia quippè futuram, Harmoniam, & Gomphofim; alia verò Synevrofim, Synchondrofim, & Syffarcofim complectitur.

I V.

Nullus fanè foret proponendi exitus, nulla circumfcriptio, fi quotquot recenfentur Articulationum propagines, omnes & fingulas ad amuffim evolvendas fufciperemus. Quapropter brevitati confulentes, fermonem aliò conferre juvat. De Femoris cum Tibiâ junctione, quantùm ad hujus-ce partis Ankylofim fpectat, eo loci fumus duntaxàt difputaturi.

V.

Plurimis ergò conftare partibus cartilagineis, ligamentofis, aponevroticis &c. Rotulæ, nec non Femoris cum Tibiâ Articulationem noftris fufiùs patebit refponfis.

EX CHIRURGIA.

I.

Affectum amiffo vel debilitato Articulationis cujufcumque motû oriundum, Ankylofim vocant: exindè quæ m:na: duplex Ankylofis diftinguenda; aliam dixêre perfectam, feu compleram; aliam autem imperfectam, feu incompletam nuncupârunt. His planè vocibus affonant vera & falfa.

I I.

Internas effe & externas Ankylofis caufas nemo Artis peritus diffitetur. Priores ex vitiato, quâlibet de caufâ, Humore

ſinoviali, tumefactis tùm Cartilaginibus, tùm junctis ſimul Oſſium extremitatibus, Phlegmone, Abſceſſû, Carie, Arthritide, &c. Poſteriores ab ictû, lapſû, Ligaturâ, Compreſſione, Fracturâ, luxatione, &c. ſunt repetendæ.

III.

Ex movendæ Articulationis ſeu difficultate, ſeu impoſſibilitate hujus vel illius Ankyloſis facili prorsùs negotio eluceſcet Diagnoſis.

IV.

Longe verò plurima diverſam ejuſdem affectûs Prognoſim conſtituunt, eſſentia ſcilicet, Articulationis ſpecies, ætas, cauſa, Ægri habitudo, accidentia, &c.

V.

Ankyloſis perfectæ curatio nec ſperanda, imò nec tentanda, niſi amputationis auxilio; quod quidem medium, ni graviſſima ſæviant accidentia, improbandum cenſemus.

VI.

Ortam ex inverſis Cartilaginibus, ſtrangulatis-ve ex parte Oſſium ligamentis, reductâ jàm dudùm luxatione, Ankyloſim inſanabilem judicamus.

VII.

At non item de ſymptomatibus Ankiloſim perfectam concomitantibus: illa enim, faventibus remediis tùm generalibus, tùm peculiaribus, prout caſus tulerit, Chirurgi extirpabit ſagacitas.

VIII.

Haud unus eſt Ankiloſis imperfectæ curationis ſcopus: ſpiſſato quippè ultra modum Humore ſinoviali, deficiente eodem, aut copioſiùs in Articulum affluente, immutato-ve propter peculiaria vitia naturali ſtatû, varia pro vario caſû vel interna, vel externa admovebuntur medicamenta.

IX.

Ubi nimia adeſt humoris ſinovialis ſpiſſitudo frictiones calefactis cum linteis, aquarum ex alto aſperſiones, Baredginæ, Borboniæ. Granenſes, diluentia, emolientia cataplaſmata, quodque non levis eſt momenti, plus minùs-ve repetiti Articulationis motus felici ut plurimùm ſucceſſû adhibentur. Cùm autem ex

ipsius-met Sinoviæ defectû aut penuriâ procreatur Ankilosis; potus diluentes, & amaros, sanguinis missiones, balnea, minorativa, frictiones suprà laudatas, & repetitas aquarum ex edito Aspersiones in usum vocari expedit. Affluente demùm majori Sinoviæ copiâ, ad resolventia, prædictos partis motus, purgantia, venarum sectiones sæpè sæpiùs iteratas & imprimis tenuem victûs rationem confugiendum.

X.

Si fortè diffuso per Articulationem, ob fracturam, succo Ossis nutricio, immineat Ankilosis, huic, apparatû congruo, motibusque interdùm adhibitis ocurrere pronum est: quæ tamen media si prosperè minùs cesserint, iisdem certè incœpta debellabitur.

X I.

Superveniente Abscessû, Punctiones in partibus Articuli lateralibus, aut potiùs Incisiones instituendæ sunt, apparatusque, pro re natâ, idoneus apponendus.

Has positiones, Deo juvante *& Præside* M. FRANCISCO-MICHAELE DISDIER, *Artium Liberalium & Chirurgiæ Magistro, tueri conabitur* Joannes-Bertrandus Souque, *Convenensis, Artium Liberalium Magister*,

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

Die Sabbati 17ᵃ Februarii, à sesqui-secundâ post meridiem ad Septimam. Anno Domini 1753.

PRO ACTU PUBLICO,

ET

MAGISTERII LAUREA.

Typis Delaguette Regii Chirurg. Collegii Typographi. 1753.